

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2020-2026
Rok akademicki 2022/2023

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE/MODULE

Nazwa przedmiotu/ modułu	Otolaryngologia
Kod przedmiotu/ modułu*	Ot/F
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Medycznych, Uniwersytet Rzeszowski
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Zakład Otolaryngologii
Kierunek studiów	Lekarski
Poziom kształcenia	Jednolite studia magisterskie
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne/Niestacjonarne
Rok i semestr studiów	Rok III, Semestr 5
Rodzaj przedmiotu	obowiązkowy
Koordinator	Prof. Maciej Modrzejewski
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	Dr n. med. Sławomir Łukasik Dr n. med. Wojciech Domka Dr n. med. Krzysztof Szuber Dr n. med. Andrzej Pogorzelski

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	GN	Liczba pkt ECTS
20	25			20				4

1.3. Sposób realizacji zajęć

x zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.4. Forma zaliczenia przedmiotu/ modułu: egzamin

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Zaliczenie treści programowych z I i II roku studiów.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu/modułu

C1	Celem kształcenia w zakresie otolaryngologii jest przygotowanie studenta do interpretowania i rozumienia wiedzy dotyczącej istoty schorzeń otolaryngologicznych, w szczególności schorzeń nowotworowych, stanów zagrożenia życia, zasad postępowania w stanach zagrożenia życia z zakresu otolaryngologii.
C2	Kształtowanie postawy studenta do posługiwania się podstawowymi narzędziami chirurgicznymi w obrębie głowy i szyi.
C3	Kształtowanie postawy studenta do pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności z zakresu otolaryngologii.

3.2 EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU/ MODUŁU

EK (efekt uczenia się)	TREŚĆ EFEKTU UCZENIA SIĘ ZDEFINIOWANEGO DLA PRZEDMIOTU (MODUŁU)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_01	Zna przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności wieku dziecięcego, w zakresie otolaryngologii.	F.W1.
EK_02	Zna wybrane zagadnienia z zakresu chirurgii dziecięcej, w tym traumatologii i otorynolaryngologii, oraz wady i choroby nabyte będące wskazaniem do leczenia chirurgicznego u dzieci;	F.W2
EK_03	Zna zasady kwalifikacji do podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych, zasady ich wykonywania i najczęstsze powikłania (w zakresie otolaryngologii)	F.W3

EK_04	Zna zasady bezpieczeństwa okołoperacyjnego, przygotowania pacjenta do operacji, wykonania znieczulenia ogólnego i miejscowego oraz kontrolowanej sedacji	F.W4.
EK_05	Zna leczenie pooperacyjne z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym	F.W5.
EK_06	zagadnienia z zakresu laryngologii, foniatrii i audiologii, w tym: <ol style="list-style-type: none"> 1) przyczyny, przebieg kliniczny, metody leczenia, powikłania i rokowanie w chorobach ucha, nosa, zatok przynosowych, jamy ustnej, gardła i krtani, 2) choroby nerwu twarzowego i wybranych struktur szyi, 3) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w urazach mechanicznych ucha, nosa, krtani i przełyku, 4) zasady postępowania w stanach nagłych w otorynolaryngologii, w szczególności w duszności krtaniowej, 5) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zaburzeniach słuchu, głosu oraz mowy, 6) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w nowotworach głowy i szyi; 	F.W12
EK_07	Asystuje przy typowym zabiegu operacyjnym	F.U1.
EK_08	Posługuje się podstawowymi narzędziami chirurgicznymi	F.U2.
EK_09	Stosuje się do zasad aseptyki i antyseptyki	F.U3.
EK_10	Zaopatruje prostą ranę, zakłada i zmienia jałowy opatrunek chirurgiczny	F.U4.
EK_11	Potrafi wykonać podstawowe badanie laryngologiczne w zakresie ucha, nosa, gardła i krtani	F.U25
EK_12	Potrafi orientacyjnie zbadać słuch	F.U26
EK_13	Jest zdolny do nawiązania i utrzymania głębokiego oraz pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;	K.01.
EK_14	Jest zdolny do kierowania się dobrem pacjenta;	K.02.
EK_15	Jest zdolny do przestrzegania tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta	K.03.
EK_16	Jest zdolny do podejmowania działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby;	K.04.

EK_17	Jest zdolny do dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń oraz dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;	K.05.
-------	--	-------

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE

Treści programowe wykładów

Wprowadzenie do laryngologii
Badanie podmiotowe i przedmiotowe
Ostre i przewlekłe zapalenie ucha środkowego
Otoskleroza
Typy niedosłuchu
Techniki operacyjne w otologii
Rynologia – badania, ostre i przewlekłe zapalenie zatok przynosowych, techniki operacyjne, powikłania śródczaszkowe i okulistyczne
Górne drogi pokarmowo-oddechowe; choroby gardła, krtani, przełyku
Stany nagłe w laryngologii – postępowanie
Onkologia w laryngologii; objawy, diagnostyka, leczenie, rokowanie

Treści programowe wykładów

Podstawy i techniki badania otolaryngologicznego
Podstawy audiologii i otoneurologii
Urazy i stany nagłe w otolaryngologii
Choroby ucha – wybrane jednostki chorobowe
Choroby nosa i zatok przynosowych
Nowotwory głowy i szyi
Choroby jamy ustnej i gardła
Choroby krtani i podstawy foniatryi

Choroby ślinianek
Zaburzenia oddychania podczas snu

Treści programowe ćwiczeń

<p>Anatomia, fizjologia, badania – nos, zatoki przynosowe. Metody badania. Ocena drożności nosa. Krwawienia z nosa z przyczyn miejscowych i z przyczyn ogólnoustrojowych. Postępowanie z krwawieniami z nosa. Leczenie złamań nosa i zaburzeń drożności nosa. Obrazowanie w schorzeniach nosa i zatok przynosowych. Endoskopia nosa i zatok przynosowych. Ciała obce i metody usuwania.</p>
<p>Anatomia, fizjologia, badania – jama ustna, gardło. Metody badania jamy ustnej i gardła. Akt połykania, wytwarzanie mowy, rola języka i znaczenie śliny. Oglądanie jamy ustnej i gardła. Badanie palpacyjne. Metody badania smaku. Metody obrazowania zmian w obrębie jamy ustnej i gardła. Postępowania w urazach jamy ustnej i gardła - oparzenia, zranienia podniebienia, przygryzienie języka. Nacięcie i drenaż ropni.</p>
<p>Anatomia, fizjologia, badania – krtań, przełyk, tchawica, oskrzela. Akt połykania i funkcja ochronna, oddechowa, wytwarzanie głosu. Metody obrazowania chorób krtani, przełyku i oskrzeli. Wziernikowanie krtani, tchawicy i oskrzeli. Metody wziernikowania przełyku. Ciała obce w obrębie krtani, tchawicy i oskrzeli. Ciała obce przełyku. Sposoby postępowania z ciałami obcymi.</p>
<p>Anatomia, fizjologia, badania - ucho zewnętrzne, środkowe i wewnętrzne. Metody badania, narzędzia do badania ucha, wykonanie badania ucha. Badanie funkcji narządu słuchu i równowagi. Badanie słuchu za pomocą mowy i stroikami. Badanie słuchu za pomocą tonów czystych. Badanie narządu równowagi. Badanie funkcji trąbki słuchowej. Metody obrazowania zmian w obrębie kości skroniowej. Tomografia komputerowa i magnetyczny rezonans jądrowy. Diagnostyka i znaczenie oczopląsu. Urazy błony bębenkowej. Sposoby leczenia perforacji błony bębenkowej. Aparaty słuchowe.</p>
<p>Badanie kliniczne pacjenta ze schorzeniami w zakresie części twarzowej czaszki i szyi. Oglądanie struktur części twarzowej czaszki i szyi. Badanie palpacyjne. Funkcja gruczołów ślinowych. Pobieranie wycinków. Biopsja cienkoigłowa. Rola ultrasonografii w diagnostyce szyi. Badanie naczyń szyi. Rola neuromonitoringu w leczeniu operacyjnym ślinianek. Znieczulenia nasiękowe i przewodowe stosowane w otolaryngologii.</p>

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

prelekcja, prezentacje multimedialne, ćwiczenie badania otolaryngologicznego, metody aktywizujące (rozwiązywanie konkretnych problemów klinicznych, dyskusja dydaktyczna)

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, sem)
EK_01-06	Zaliczenie ustne	Ćwiczenia, Seminaria
EK_07-12	Zaliczenie praktyczne.	Ćwiczenia
EK_13-17	Obserwacja studenta podczas zajęć.	Ćwiczenia
EK_01-06, 09	Zaliczenie pisemne testowe	Wykłady

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Wszystkie informacje dotyczące zasad prowadzenia zajęć i uczestnictwa w nich zawarte są w Regulaminie zajęć klinicznych, z którym każdy student ma obowiązek zapoznać się przed rozpoczęciem zajęć.

Obecność na wszystkich formach zajęć jest obowiązkowa.

Ćwiczenia

1. Pełna frekwencja na zajęciach
2. Bieżąca ocena przygotowania studenta do ćwiczeń
3. Zaliczenie praktyczne- wykonywanie i opisanie badania przedmiotowego i podmiotowego pacjenta.

Seminaria i wykłady:

1. Pełna frekwencja na zajęciach
2. Zaliczenie pisemne

Kurs kończy się egzaminem pisemnym testowym- minimum 50 pytań zamkniętych.

Skala ocen:

- 5.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 93%-100%
- 4.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 85%-92%
- 4.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 77%-84%
- 3.5 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 69%-76%
- 3.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie 60%-68%
- 2.0 – wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%

Ocena umiejętności:

Skala ocen:

5.0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, jest dobrze przygotowany, zdobył wiedzę teoretyczną i praktyczną w zakresie otolaryngologii. W bardzo dobrym stopniu opanował umiejętności zbierania wywiadu lekarskiego, badania diagnostyczne

4.5 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, zdobył wiedzę teoretyczną i praktyczną w zakresie otolaryngologii na poziomie bardzo dobrym. W dobrym stopniu opanował umiejętności zbierania wywiadu lekarskiego, badania diagnostyczne.

4.0 – student aktywnie uczestniczy w zajęciach, jest poprawiany, zdobył wiedzę teoretyczną i praktyczną w zakresie otolaryngologii w stopniu dobrym. W dobrym stopniu opanował umiejętności zbierania wywiadu lekarskiego, badania diagnostycznego

3.5 – student uczestniczy w zajęciach, jego zakres przygotowania nie pozwala na całościowe przedstawienie omawianego problemu z dziedziny otolaryngologii i. W dostatecznym stopniu opanował umiejętności zbierania wywiadu lekarskiego, badania diagnostycznego

3.0 – student uczestniczy w zajęciach, w dostatecznym stopniu zdobył wiedzę teoretyczną i praktyczną w zakresie otolaryngologii. Opanował umiejętności zbierania wywiadu lekarskiego, badania diagnostycznego, jednakże często jest korygowany.

2.0 – student biernie uczestniczy w zajęciach, wypowiedzi są niepoprawne merytorycznie, wiedza teoretyczna i praktyczna w zakresie otolaryngologii nie jest dostateczna. Nie opanował umiejętności zbierania wywiadu lekarskiego, badania diagnostycznego, często popełniane błędy.

Ocena kompetencji:

Ocena na podstawie obserwacji studenta podczas zajęć.

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające planu z studiów	65
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	3
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	52
SUMA GODZIN	120
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	4

1. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU/ MODUŁU

Wymiar godzinowy	- nie dotyczy
------------------	---------------

2. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Achim Viktor, Stephanie Linke, Cordula Dahlmann " Otorynolaryngologia" wyd. pol. Witold Szyfter Elsevier Urban & Partner, 2009.
2. Iwankiewicz: „Ćwiczenia z otolaryngologii", PZWL Wydawnictwo, Warszawa 2007, wyd.6

Literatura uzupełniająca:

3. Iwankiewicz :„Otolaryngologia”
4. B. Latkowski: „Otorynolaryngologia”.
5. W. Łasiński „Anatomia głowy dla stomatologów”.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej

Podpis